

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 058458 16 K
Visoko, 28.09.2017. godine

U IME FEDERACIJE BIH

Općinski sud u Visokom, sudija Elbisa Rovčanin, uz sudjelovanje zapisničara Sejdjić Džemile u krivičnom predmetu protiv optuženog H.A., sina I. iz V., zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz čl.183 st.1 KZ FBiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZDK-a broj: T04 0 KT 00... 15 od 24.02.2016. godine, na glavnom pretresu u prisustvu Kantonalnog tužioca Bajrić Amira, optuženog H.A. i braniteljice optuženog Nire Hadžićulbić advokatica ispred Kantonalnog zavoda za pravnu pomoć Zenica, dana 29.09.2017. godine donio je i javno objavio,

PRESUDU

OPTUŽENI: H.A.,, neosuđivan,

KRIV JE

Što je:

dana 13.03.2015. godine u V., ugrozio sigurnost Đ.D., na način da je nakon što ga je vidio u šalter sali općine V. gdje je bio sa svojim komšijom M.M., prišao im i D. prijetio riječima: „ja ću ti zagraditi put, nećeš više nikada proći, ubiću te, jebo te otac četnički“, usljed čega je kod Đ.D. izazvao osjećaj nesigurnosti i straha,

čime je počinio krivično djelo ugrožavanja sigurnosti iz člana 183. stav 1. KZ FBiH.

Pa mu sud na osnovu citiranog zakonskog propisa i na osnovu čl.42.,49. i 62. KZ FBiH, izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom se optuženom H.A. utvrđuje kazna zatvora u trajanju 2 (dva) mjeseca, koja kazna se neće izvršiti ako optuženiu roku od 1 (jedne) godine ne poćini novo krivično djelo.

Na osnovu čl.212 st.1 ZKP FBiH oštećeni Đ.D. se sa imovinsko pravnim zahtjevom u cijelosti upućuje na parnicu.

Na osnovu čl.202 st.4 ZKP FBiH optuženi H.A. se oslobađa plaćanja troškova postupka u cijelosti.

OBRAZLOŽENJE

Kantonalno tužilaštvo ZDK-a optužio je optužnicom broj: T04 0 KT 00... 15 od 24.02.2016. godine H.A. da je počinio krivično djelo ugrožavanje sigurnosti iz čl.183 st.1 KZ FBiH u vrijeme, na mjestu i na način opisan dispozitivom optužnice.

Optužnica je potvrđena dana 03.03.2016. godine i u postupku izjašnjenja o krivnji optuženi je porekao izvršenje krivičnog djela za koje se optužuje optužnicom.

Na glavnom pretresu braniteljica optuženog je izjavila da branjenik i dalje poriče izvršenje krivičnog djela, te da ostaje kod izlaganja od 15.02.2017. godine i predloženih dokaza.

Na glavnom pretresu 15.02.2017.godine optuženi je porekao izvršenje krivičnog djela.

Braniteljica je izjavila da će odbrana dokazati kroz provedeni dokazni postupak osnove poricanja i predlaže se da se u sklopu odbrane sasluša u svojstvu svjedoka optuženi nakon izvođenja dokaza od strane optužbe.

U dokaznom postupku na glavnom pretresu sud je pročitao na osnovu saglasnosti branioca, optuženog i kantonalnog tužioca, a po prijedlogu kantonalnog tužioca, pročitao ranije date iskaze oštećenog i svjedoka optužbe i to: iskaz svjedoka oštećenog Đ.D. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 04.04.2017.godine, iskaz svjedoka oštećenog M.M. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 04.04.2017.godine, iskaz svjedoka optužbe Š.M. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 30.05.2017.godine, iskaz svjedoka optužbe B.E. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 30.05.2017.godine, izvršen je uvid i pročitani pismeni materijalni dokazi optužbe i to u izvod iz kaznene evidencije za optuženog i Službenu zabilješku od 13.03.2015. godine PS V..

A kao dokaze odbrane provedeni su na glavnom pretresu na osnovu saglasnosti branioca, optuženog i kantonalnog tužioca, a po prijedlogu branioca i optuženog pročitani su iskazi svjedoka odbrane B.N. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 30.05.2017.godine, saslušan je u svojstvu svjedoka i optuženi H.A., izvršen je uvid i pročitani su pismeni materijalni dokazi odbrane i to: Uvjerenje Federalnog ministarstva za pitanje boraca i invalida odbr. oslobodilačkog rata grupa za pitanje evidencija iz oblasti vojne obaveze za područje O.V. broj: 07/38-03/1-01-.../17 od 10.02.2017.godine iz kojeg se vidi da je optuženi sve vrijeme agresije na BiH bio pripadnik Armije BiH, otpusnicu iz bolnice Službe za hirurške bolesti odjeljenje hirurgija bolnice Zenica broj: 1998/-2 od 10.7.1992. godine koja glasi na ime H.M. brata optuženog, izvršen je uvid u knjižicu o pripadnosti kategorije RVI na ime M.H. brat optuženog, izvod iz matične knjige umrlih na ime H.I., otac optuženog, koji je ubijen 16.07.1992.godine, otpusno pismo JU KB Zenica na ime H.A. od 01.04.2015.godine iz koje se vidi da optuženi boluje od hepatitis B i njegovo liječenje traje i danas, a što se vidi iz kontrolnih nalaza na drugoj stranici otpusnog pisma.

Izvršen je uvid i pročitani zapisnik o prikupljanju izjave od 13.03.2015.godine sačinjen od strane PS V. broj: 08-04/10-1-../15 za H.A..

Sud je cijenio sve naprijed navedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi i odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Oštećeni Đ.D. je na glavnom pretresu od 04.04.2017.godine izjavio da se kritičnog dana vratio iz Kanade privremeno u Bosnu zbog neriješenog pitanja oko imovine. Do tada nije nikada dolazio niti osporavao kad neko koristi imovinu i ulazi bez pitanja do momenta dok nije dao ljudima da se ta imovina proda. Par ljudi ga je nazvalo telefonom da ima problem i on ističe da prije rata nije imao automobil, živio je blizu grada i koristio je put od njegovog ujaka i dede tako da nije bilo potrebe da nešto zaobilazi. Nije sklon konfliktu, jer nikad ga nije policajac zapisao, nikad se nije potukao, strano mu je da se svađa i nije smatrao da je nekom stao na put. U Općinu V. je otišao zbog toga što nije mogao da dođe na svoje imanje. Došao je sa M.M. i koji ima prijatelja i koji ima teške mašine pa je oštećeni mislio da put dovede u red, možda da se i vrati gdje je njegova imovina, ali je naišao na nešto što nije mogao shvatiti da ne može da dođe na svoje imanje. Došao je u Općinu i zamolio neku gospođu da mu da izvadak i da tu navede njegovo imanje i put, i u momentu kad je izlazio iz navedene ustanove dolazio je njegov komšija H.A., koji atakuje na njega tako što ga vrijeđa i prijeti. Na upit tužioca svjedok je istakao da ga je optuženi verbalno vrijeđao, nasrnuo je na njega, spriječio ga je čovjek koji je bio s njim, a gospođa koja je bila tu nije htjela da da izjavu. H. mu je psovao po nacionalnoj pripadnosti i svašta mu je govorio. Vezano za kopiju plana i za zemlju, govorio mu je da ne može da vjeruje da on to ima i oštećeni je istakao da je svađa strana i za njega je najveći sram što se nalazi tu. Istakao je da mu je optuženi prijetio, psovao mu mater, govorio mu za zemlju, govorio mu da on tu nikad neće doći, bio je u šoku nije kućkin sin i ne voli da izvrše riječi. Žao mu je što je do toga došlo i moli sud da ga oslobodi potrebe da više dolazi tu. Na upit tužioca koji mu je pročitao zapisnik sačinjen u PS V. 22.10.2015.godine kada je oštećeni dao svoj iskaz u PS Visoko gdje je na konkretno pitanje da li je tačno da je oštećeni policiji rekao kad je uzeo kopiju plana, vidio je da je stao njegov komšija H.A. koji je odmah započeo da ga vrijeđa po nacionalnoj osnovi te je govorio da plan njegove zemlje nije uredu i rekao mu je da će mu on zagradi put, da će ga ubiti i da ga j... otac četnički. Svjedok je izjavio da je to sve istina.

Na posebno pitanje tužioca da li se od tih prijetnji osjećao ugroženo i da li se plašio, svjedok je izjavio da jeste i zbog toga je išao do R. i svugdje jer on voli grad, voli da prošeće ulicom, a na pitanje tužioca da li sada i ma problema sa optuženim, svjedok je izjavio da je imao dva do tri puta, onda ga je policija upozoravala da mu ne staje na put. Svjedok navodi činjenicu kako mu optuženi opet staje na sporni put kada dođe u Bosnu tj. na svoje imanje. Postoji policijski zapisnik kada optuženog opominju, sam svjedok je dolazio u situaciju kada se i policija izvinjavala zbog optuženog, jer se zbog njegovog ponašanja ružno osjećaju.

Više nema problema, ali više i ne dolazi na svoje imanje.

Sud je poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka koji je neposredno opažao pravno relevantne činjenice koje su opisane, njegov iskaz je bio uvjerljiv i logičan i u saglasnosti sa drugim dokazima provedenim u postupku, prvenstveno pismenom obavijesti PS V. od 19.07.2017.godine kojom je sud obavješten da nakon izvršene provjere u skladu sa zahtjevima suda su pronašli prijave koje je Đ.D. podnio protiv H.A. dana 13.03.2015.godine u 10.45 i 13.05h koji izvještaj je proslijeđen tužilaštvu ZDK-a.

Dana 16.07.2015.godine u 15.25 h kad je D. prijavio braću H. da ne dozvoljavaju nekoj ženi iz Hadžića pristup posjedu, tada su službenici policije upućeni na lice mjesta i obavljen je razgovor sa braćom te su isti upozoreni. D. je prijavio da ga H. ometa u korištenju posjeda 03.09.2017.godine koji su utvrdili da je H.A. narušio javni red i mir i istom je uručen prekršajni nalog. Sve navedeno ukazuje na izvjesnost da i nakon krivično pravnog događaja, optuženi je nastavio ometati oštećenog i lica koja su imala namjeru kupiti njegovu zemljište da pristupe posjedu i vlasništvu oštećenog, a sud smatra da je to nastalo kao posljedica uzurpiranja prava na korištenje dijela posjeda i puta od strane optuženog H.A. i njegove porodice.

Iz iskaza svjedoka optužbe Š.M., sud je utvrdio da je svjedok išao na teren i došao po prijavi Đ.D. na lice mjesta P. kada je D. tvrdio da mu optuženi upućuje prijetnje vezane za vrijeđanje po nacionalnoj osnovi i upućivanje izjava koje mu ugrožavaju život. U povodu događaja od 13.05.2015.godine sačinjena je službena zabilješka koja je predočena na suđenju i gdje je njegov potpis na službenoj zabilješci. Nakon uvida u istu, na upit tužioca da li je sačinio sljedeći iskaz na zabilješci vezano za obavljanje razgovora sa službenicom B.N.. Svjedok je istakao da je obavljen razgovor sa istom i koja se izjasnila da je sporni put Đ.D., a da je tačno da je optuženi uputio prijetnje Đ.D.. Svjedok je izjavio da je optuženi imao više puta spor sa Đ.D. i kako je i sam po službenoj dužnosti izlazio na lice mjesta povodom toga 3 puta. Svjedok je izjavio da je izjava uzeta na šalteru i nakon razgovora sa B.N. je sačinjena službena zabilješka.

Svjedok odbrane B.N. je izjavila da su njoj dolazili iz PS V. i da je dala svoju izjavu, ali se ne može sjetiti sadržaja izjave koju je i potpisala. Na šalteru je Općine V. puno galame pa navodno ne obraća pažnju kad radi svoj posao. Nema potrebe nikoga da se sjeća i nije se mogla prisjetiti samog događaja na koje okolnosti je pozvana da svjedoči. Rekla je da je M. dolazila iz policije kojoj je dala izjavu, da je to obavljeno na radnom mjestu. Svjedokinja je istakla kako ima jako puno posla zbog čega se ne sjeća predmetnog događaja.

Sud je djelomično poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka u dijelu u kojem je svjedokinja tvrdila da ima mnogo posla i mnogo galame na poslu zbog čega se nakon određenog vremena i ne sjeća konkretnih lica i konkretnih događaja. Niti tužilaštvo a ni policijski službenik Š.M. nisu potvrdili da je postojao poseban iskaz svjedokinje u policiji, nego postojanje službene zabilješke PS V. od 13.03.2015.godine potpisane od strane narednika Š.M. i policajca B.E..

Oni su naveli da su dana 13.03.2015.godine u prostorijama PS V. obavili razgovor sa Đ.D. koji je nastanjen u B. i koji je prijavio optuženog da isti zabranjuje put na njegov posjed. U obavljenom razgovoru na navedene okolnosti, D. navodi da je lice H.A. u više navrata osporavao kretanje spornim putem licima koja su potencijalni kupci njegove parcele tako što je istima govorio: „Ovo je moj put. Kako ćete doći do parcele? Ja vam ne dam puta.“ Na ove izjave optuženog, potencijalne mušterije imanja odustaju od kupovine. U daljem razgovoru D. tvrdi da je put javni koji veže uz njegovu parcelu, te da za isti ima potrebnu dokumentaciju. Nakon obavljenog razgovora sa D., uputili su se u mjestu Z. gdje su na kućnoj adresi pronašli lice H.A. sa kojim su obavili razgovor na okolnosti prijave. Tada je isti izjavio da je tačno da osporava put, jer smatra da je njegov navodeći da isti prolazi uz njegovu parcelu. Optuženi također tvrdi kako nikada nije vadio skicu za navedeni put i da ne zna kakav je status puta, odnosno u čijem je vlasništvu. Tada je isti upozoren na zakonske posljedice u slučaju narušavanja JRM, te upućen u Katastar općine V. da izvadi skicu kako bi imao uvid kako je put registrovan. U 13h u zgradi općina V., odjel Katastra, lice H.A. zatekao je lice Đ.D. te istom uputio prijetnje govoreći D.: „Nećeš nikada proći ovim putem, ja ću te odležati i jebem ti mater četničku“, ponavljajući više puta prijetnju pred službenicom katastra B.N. i prisutnim komšijom od D., M.M. Nakon toga se D. sa svojim komšijom M.M. udaljava iz zgrade općine V. i upućuje u PS V. gdje prijavljuje slučaj. Obavljen je razgovor sa službenicom katastra B.N. koja se izjasnila da je sporni put javan koji veže uz parcelu D., a da je tačno da je H. upućivao prijetnje licu Đ.D.. U PS V. su uzete pismene izjave na gore navedene okolnosti od lica Đ.D. i H.A., te po kompletiranju predmeta su poduzete zakonom predviđene mjere protiv lica H.A..

Sud je poklonio vjeru naprijed navedenom pismenom dokazu optužbe, jer su službenici PS V. u obavljanju službenih poslova saznali pravno relevantne činjenice koje su predmet suđenja i svoje iskaze na sudu dali uvjerljivo, logično i saglasno sa iskazom oštećenog Đ.D..

Policajac B.E. je u svom iskazu potvrdio vezano za prijavu oštećenog Đ.D. da je sačinjena službena zabilješka koju je i on potpisao. Obavljen je razgovor sa radnicom na šalteru kojoj se obratio oštećeni tražeći dokumentaciju, ali zna da je D. spominjao da je radnica čula da je vrijeđa po nacionalnoj osnovi koja je izjavila da je radila za šalterom. Nakon toga mu je predočena zabilješka koju je potpisao, a u kojoj je navedeno vezano za obavljanje razgovora sa službenicom katastra B.N. kako je obavljen razgovor, da se ista izjasnila da je sporni put javni i da je tačno da je H. uputio prijetnje Đ.D..

Na upit tužioca da li je svjedok to napisao, svjedok je izjavio ako stoji tako na zabilješci da je to tačno i da se detalja ne može sjetiti obzirom da je prošlo puno vremena. Zna da je bilo više prijava protiv H.A..

Sud je poklonio vjeru iskazu naprijed navedenim svjedocima optužbe i iskazima dvojice policijskih službenika, također svjedoka optužbe, koji su postupili po prijavi oštećenog zbog nezakonitog ponašanja optuženog i njihov iskaz je potvrđen službenom zabilješkom. Sadržaj iste je sud analizirao kao i

pismenom obavijesti PS V. od 19.7.2017.godine gdje je tačno navedeno evidentiranje prijava Đ.D protiv H.A. započeto od 13.03.2015.godine nastavljen na dan 16.07.2015.godine, te dana 03.09.2015.godine i dana 04.09.2015.godine. Međutim, shodno navedenom je nastavljeno isto ponašanje optuženog i nakon saznanja da je po krivično pravnom događaju od 13.03.2015.godine uslijedio službeni postupak protiv njega i dalje nastavlja ometati pravo pristupa potencijalnih kupaca nekretnini vlasništvo oštećenog. Sve to iz razloga ometanja prava puta za pristup posjedu Đ.D.. Sud ukazuje na izvjesnost da je mogući motiv za izvršenje krivičnog djela prvenstveno ljutnja i onemogućavanje oštećenog Đ.D. u korištenju svog posjeda koji je bio bez njegove svakodnevne kontrole, nadzora i korištenja u periodu nakon rata pa nadalje, a to je odgovaralo optuženom koji je mogao taj posjed djelomično koristiti na svoj način i za svoje potrebe zbog čega je i nastajao konflikt koji je svaki put prvenstveno inicirao optuženi. Sud je utvrdio navedeno iz razloga jer je samo oštećeni Đ.D. PS V. prijavljivao incidente i tražio zaštitu PS V. u ostvarivanju svog prava na posjed, dok PS V. nije obavijestila ovaj sud ni o jednom slučaju koji je eventualno optuženi H.A. prijavio neprilično ponašanje Đ.D. prema njemu.

Sud je cijenio u postupku iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka koji je izjavio da je tačno kritičnog dana bio u Općini V. kako bi podigao skicu za put koji Đ.D. nikad nije koristio, te istakao činjenicu da su kod njega i prije bili policajci Š. i B.. Predao je zahtjev za skicu, krenuo je da podigne isti i ne znajući da je Đ.D. u sali Općine Visoko. Predao je zahtjev na šalteru i držao je skicu u rukama, istakao je da se udaljio prema izlazu a Đ.D. je bio leđima naslonjen na zid. U prolasku ga je pozdravio, prilazio mu je oštećeni, držeći ruku govoreći da će on svakako u Zenicu u zatvor. Pa ga je pitao što će u zatvor. Utvrdio je u razgovoru da oštećeni nije koristio nikad put. Đ. mu je ponavljao da će svakako u Zenicu u zatvor, pa je rekao što mi otimaš očevinu, rekao je neka je , a samo je optuženi upozorio oštećenog da nije nikad koristio put , nastojeći da ga isprovocira vjerovatno da se potuče što njemu nije bila namjera. Pa se udaljio korak po korak od oštećenog. Udaljio se i napustio salu stavivši skicu u džep. Priznao je kad mu je oštećeni rekao neka mu je otac ubijen da je i on njemu opsovao oca. Optuženi je porekao da je tako govorio te je porekao da mu je psovao kao i prijetio.

Međutim, sud nije poklonio vjeru iskazu optuženog datom u svojstvu svjedoka ta smatra da je optuženi iskaz dao u cilju umanjavanja izbjegavanja krivično pravne odgovornosti. Sud smatra da je iskaz suprotan iskazu oštećenog Đ.D. kojem je isti poklonio vjeru iz naprijed obrazloženih razloga te službenoj zabilješci PS V. i pismenoj obavijesti PS V. koje je sud prethodno analizirao i doveo u vezu sa iskazom oštećenog Đ.D. i svjedoka optužbe policajaca Š.M. i B.E..

Sud je cijenio iskaz i svjedoka oštećenog M.M. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 04.04.2017.godine u kojem je ovaj svjedok potvrdio da je bio prisutan u Općini V. kao i događaju koji je predmet suđenja, jer je u općini došao sa Đ.D. kako bi on uzeo papir i vidio da li je put javni ili privatni. U Općinu V. je došao optuženi, svjedok ističe da je bilo psovke i galame, te

kako je zajedno sa oštećenim krenuo prema izlazu te su izašli vani. Optuženi je bio nervozan, sjeo je na biciklo i svjedok navodi da je bilo psovke na račun oštećenog. Optuženi mu je psovao majku, uglavnom je psovao i bio je nervozan, ljut, govorio je da oštećeni neće koristiti taj put, da to nije njegov put, a nesporno je da je službenica poslije rekla da je put javnog reda za sve i to se ne može osporiti.

Na upit tužioca da li je tačno da je 27.10.2015.godine u PS B. potpisao svoju izjavu u kojoj je rekao u momentu kad su se okrenuli da idu na šalter dolazio je A.H. i kad je vidio D. odmah je počeo prijetiti psujući mu četničku majku, rekao da ako dođe na imanje da će ga ubiti, da neće moći više nikad put koristiti. Tužilac ga je pitao da li je sve to tačno, svjedok je izjavio da je tada bilo friškije sjećanje, jer je optuženi psovao i nije mogao izmišljati.

Sud je poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka optužbe koji je bio neposredni očevidac događaja i koji je neposredno nakon događaja u PS B. predočio nadležnom organu sadržaj iskaza kao i način ponašanja optuženog upućenog prema oštećenom Đ.D..

Svjedok je u ispitivanju branioca istakao da je bilo verbalnog sukoba, ali u momentu kad je krenuo od njih nije mogao sve vidjeti, da bi se nakon toga vratio i uzeo oštećenog za ruke i rekao da idu. Optuženi je izašao iza njih i sjeo na biciklo, produžio je pored njih. Na pitanje braniteljice da li je psovao kad je prošao pored njih, svjedok je rekao kako se oštećeni ljutio na optuženog zato što mu osporava put, odbija mušterije od posjeda i kad kaže da nema tu puta, niko neće da uzme posjed.

Međutim, iako je braniteljica usmjerila pitanje na doživljaj optuženog u smislu da li je bio uznemiren, uplašen nakon verbalnih prijetnji optuženog, sud smatra da stepen emocionalne uznemirenosti i ugroženosti ne može opisati drugo lice već prvenstveno oštećeni koje je na te okolnosti dao detaljan iskaz. Zbog tih okolnosti uznemirenja i straha, on se ponovo obratio za zaštitu PS V. koja je nakon toga reagovala i službenici PS V. su obavili razgovor sa službenicom na šalteru koji je dio razgovora sadržan u službenoj zabilješci u povodu krivično pravnog događaja u Općini V. koji se dogodio dana 13.03.2015.godine.

Cijeneći sve naprijed navedeno, sud je utvrdio nespornim da je optuženi H.A. počinio krivično djelo ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. KZ FBiH opisano izrekom presude jer radnje izvršenja krivičnog djela opisane dispozitivom optužnice i prihvaćene izrekom presude su potvrđene iskazima oštećenog Đ.D., svjedoka M.M., službena zabilješka PS V. broj: 08-04/10-.../15 od 13.03.2015.godine i Obavijesti PS V. 08-04/10-1-04-2-.../17 od 19.07.2017.godine, što je sud naprijed detaljno obrazložio.

Odlučujući o uračunljivosti optuženog, sud nije našao postojanje okolnosti koje bi dovele u pitanje uračunljivost optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Odlučujući o vinosti optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela, sud smatra da je optuženi navedeno krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, jer je bio svjestan da preduzimanjem radnji izvršenja opisanih u izreci presude će nastupiti zakonom zabranjene posljedice čije nastupanje se i dogodilo, ali je htio izvršenje radnji i nastupanje naprijed opisanih zakonom zabranjenih posljedica.

Sud je optuženom kao olakšavajuću okolnost cijenio da do sada nije osuđivan, da je porodičan, da je lošeg imovnog stanja, da je proteklo od dana izvršenja do dana suđenja više od 3 godine, da nije u međuvremenu počinio novo krivično djelo, da je bio pripadnik Armije BiH i da je bolestan, zbog čega je u postupku liječenja i ljekarskog nadzora. Sud je utvrdio kako je isti bolestan, a teška bolest mu je posljedica ranjavanja kao pripadnika Armije BiH i operacije koja se desila povodom toga 10.07.1992.godine, te da je u međuvremenu obolio od Hepatitisa B što je sud utvrdio u otpusnom pismu JU KB Z. od 01.04.2015.godine i da je otpušten 09.04.2015. godine.

Cijeneći težinu krivičnog djela, težinu nastalih posljedica i sve naprijed navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, sud je optuženom na osnovu čl.42.,49. i 62. KZ FBiH, izriče **UVJETNU OSUDU** kojom se optuženom H.A. utvrđuje kazna zatvora u trajanju 2 (dva) mjeseca, koja kazna se neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine ne počini novo krivično djelo.

Sud smatra da će se sa izrečenom uvjetnom osudom ostvariti svrha kažnjavanja i postići ciljevi opšte i specijalne prevencije, te da je izrečena uvjetna osuda primjerna težini krivičnog djela i težini nastalih posljedica i da će preventivno djelovati na optuženog da ubuduće ne čini nova krivična djela.

Na osnovu čl.212 st.1 ZKP FBiH oštećeni Đ.D. se sa imovinsko pravnim zahtjevom u cijelosti upućuje na parnicu, jer u ovom postupku nije precizirao tačan iznos štete koji potražuje od optuženog.

Na osnovu čl.202 st.4 ZKP FBiH optuženi H.A. se oslobađa plaćanja troškova postupka u cijelosti, jer nema stalnih prihoda za život.

Zapisničar
Sejdić Džemila

Sudija
Elbisa Rovčanin

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe Kantonalnom sudu Zenica u roku od 15 dana putem ovog suda po prijemu iste. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 primjerka.